



Výškov leží 12 kilometrů severovýchodně od Žatce. Nejstarší zmínka pochází z roku 1057.

Výškov (pod který patří místní část Počerady a Výškov – Rozvodna) má katastrální výměru 1425 hektarů. Ve zdejších obcích žije podle posledního sčítání 456 obyvatel, z toho 240 v produktivním věku. Průměrný věk je 36 let. Obec má vodovod, kanalizaci. Nemá školu. Zajímavostí jsou tři rybníky v centru. Stojí zde kaple Obětování Panny Marie, která pochází z roku 1743. Starostou je již po tři volební období Josef Chalupný.

Nebyl Němec jako Němec

Starousedlice dodnes želí dobrých německých sedláků

Ida Jirkovská pochází z Milé, bydlí ve Výškově od roku 1939. Tehdy v obci žily pouhé čtyři české rodiny, jinak samí Němci. Ne všichni však byli k Čechům nenávidní:

„Za osvobození Němce nahnali do stodoly a když přijeli Rusové, místní esembák řekl, kde jsou zavření, a Rusové před očima všech znásilnili německá děvčata. Škoda rodin, co byly po válce postříleny v bažantnici. Nejvíce mi bylo líto Josefa Starka. To byl velmi solidní slušný člověk. Tatínek pro něj do bažantnice jel, ale první den nám ho nevydali a druhý den už byli všichni muži postřílení, mrtví. Přitom Josef Stark žádnému neublížil. Na statku měl na výpomoc Slováky. Každému dával pořádně najíst. Byl uznalý a pomáhal chudším, jak jen mohl. Nám, českým rodinám, což byli Holochovi, Kolaříkovi, Majerovi a Valentovi, dával lopatku mouky na přilepšenou. Pociťuji to jako velkou nespravedlnost. To německý statkář Richard Seeman polské zajatce týral hladem, tloukl je a nadával Čechům do potvor... a ten se z postoloprtského pekla dostal. Nakonec zemřel v západním Německu přirozenou smrtí. Ale slušní Němci jako byl Karel Trinks, Rudi Seemann, Fritz a Etwín Hromadovi, ti byli zastřeleni. Mám na válku těžké vzpomínky.

Naše rodina žila ve stísněných podmínkách, ale měli jsme se rádi. Bydleli jsme v malém domku. Babička říkala, dětičky, uvařím vám něco dobrého. A dala do trouby brambory ve slupce, jedly se se solí. A kousíček salámu musel stačit na celý krajíc. Dnešní děti si ničeho neváží. Po převratu jsme šli na statek, měli jsme krávy, koně, prasnice. Ale pak byly vysoké dávky, tak jsme přestali hospodařit a šli do baráčku.“

Jeden den ve ... Výškově

Okolo Výškova by měl vyrůst les

Starosta se za rasistu nepovažuje, má rád všechny normální lidi

Před sedmnácti lety byla obec o něčem úplně jiným. Základ tu tvořily zchátralé zemědělské usedlosti a obecní prostranství byla v neutěšeném stavu. Podobně vypadaly také Počerady. Solidním dojmem působil pouze Výškov – Rozvodna s relativně novými domky. Dneska je situace podstatně jiná. Obec výrazně zkrásněla. Nechme mluvit Josefa Chalupného, který obcím starostuje již třetí volební období.

■ **Co všechno se za novodobé historie obcí podařilo uskutečnit?**

„Naše obce měly svým způsobem štěstí, že se na jejich katastru nachází popílkoviště Elektrárny Počerady. Za to dostávaly určitou satisfakci v podobě peněz. Mohlo to být tak dvě stě milionů korun a za to byly pořízeny veškeré inženýrské sítě, elektřina, vodovod, kanalizace a kabely, vše je v zemi. Vznikla čistírna odpadních vod a celá řada rodinných domů – jenom ve Výškově tak vzniklo 35 bytů, čtyři v Počeradech, 14 chráněných bytů, máme nově dětské hřiště, vyřešené odpadové hospodářství, bezdrátový internet. Zdroj těchto peněz však již vyschl. Popílek je nyní považován za stabilizát a krajinotvorný prvek. S odstupem

času vnímám, jaká je škoda, že se stavělo na zelené louce, protože nyní již nezbyvají prostředky na rekonstrukci některých rozsáhlejších zemědělských usedlostí ve středu obce.“

■ **Jaké největší firmy na vašem území působí?**

„Předně je to Elektrárna Počerady, Elna Počerady, Knauf. Dále řada zemědělců, například v Počeradech Františka Malkusová, zde působí Sdružení soukromých rolníků Cihlár – Chalupný nebo firma Faunus, firma Kalir, dva obchody, hostinec a další.“

■ **Jaké tu jsou organizace?**

„Především Fotbalový klub Výškov, dva oddíly šípkařů, ČČK, členové mysliveckého sdružení Blažim, rybáři. Mladí rybáři mají začátkem léta rybářské závody, kde vyhrávají náčini a potom



FOTO KVĚTA TOŠNEROVÁ

celé prázdniny mohou chytat na obecním rybníku.“

■ **Jaké se zde pořádají tradiční akce?**

„V nejbližší době propukne Rej světlušek, čili lampionový průvod. Rozsvěcíme stromček, konají se máje, čarodějnice, dětské karnevaly, výlety do zoo, rybářské závody, miss, diskotéky. Teď zrovna jedeme na Evu a Vaška do Žatce. Dále jsou to akce mikroregionu, jako Hry bez plotů, fotbalový turnaj.“

■ **Co doprava? Někteří lidé tvrdí, že se nedostanou do práce.**

„Na rozvodně je vlakové i autobusové spojení na Most či Louny. Z Výškova jezdí hlavně školní autobusy. Kdo potřebuje, toho k lékaři doveze sociální pracovnice Bohdana Balášová obecním vozidlem.“

■ **Prý zde panuje určitá diskriminace. Nakořík jste rasista?**

„Nejsem rasista. Pokud se člověk chová normálně, tak je zde vítán. Pokud ale občan dělá bordel, tak mi to přirozeně vadí, a mohu vás ujistit, že s barvou pleti to nesouvisí. Například Ivan Peter poctivě pracuje pod obcí řadu let, stejně jako naše paní uklízečka. Oba jsou Romové a přístupují k nim bez výhrad. Většina našich romských rodin vlastní domy, byty. Diskriminace vypadá jinak.“

■ **Jak vidíte budoucnost obce?**

„Časem by měla kolem obce vzniknout objezdová komunikace, aby zemědělské mechanismy nevozily do centra obce bláto. Na popílkovišti by měl

vzniknout asi dvousethektarový lesík.“

■ **Co nabízíte turistům?**

„Povede tudy cyklostezka.“

■ **Neuvažujete nad zpřístupněním kostela?**

„V Počeradech je kostelík díky Knaufu, Obecnímu úřadu a církvi opraven, počeradský kostel Obětování Panny Marie je uzavřený. Nyní se uvažuje nad převodem na obec, pak by se ukázalo, co a jak.“

■ **Jste výškovský rodák?**

„Pocházím z Kostrčan u Lubence. Duší jsem zemědělec. Když jsem viděl zdejší pole, zapustil jsem tady kořeny. Půda si zeměděle přiváže.“

■ **Jaká je vaše původní profese, co vám starostování bere, co dává?**

„Jsem strojař, průmyslovák. Starostování mne zatěžuje hlavně v tom, že se nemohu věnovat podnikání. Většina práce ve firmě padá na mého kolegu. A co mne nejvíce těší? Když jsou lidi pohromadě a baví se. A taky, když jsou k sobě ohleduplní.“

Mezi výškovskými muži

Na lavičce před obchodem sedí 32letý Milan Macháč. V obci bydlí od roku 1980, kdy se sem rodiče přistěhovali za prací. Má částečný invalidní důchod. „Jsem na pracáku. Ve Výškově jsem zvyklý. Je to hezká a dobrá vesnice.“

Vedle posedává Kamil Turek a popíjí pivo Jarošov. V nejbližší době půjde na půl roku do kriminálu, protože si cestou z diskotéky „půjčil“ starostův traktor. Ale protože už má rejstřík pestřejší, vyklubalo se z lapálie vězení.

„Už se těším, bude to jako lázně,“ prostoduše se na mne zubí svým pauzovaným chrupem pan Turek. A jakou má kvalifikaci, co vlastně dělá? „No sedím tu od 7 do 19 hodin na lavičce a piju pivo,“ informuje.



FOTO KVĚTA TOŠNEROVÁ

František Korytář oře malotraktorem zahradu. Pracuje jako profesionální hasič v Žatci, Výškovu však chce zůstat věrný, domek si přestavuje podle představ. „Bydlím tu od roku 2002. Žijeme v domku s babičkou. Když ovdověla, tak jsme se přistěhovali. Osobně město nemusím. Ve Výškově jsem spokojený, jen mi tu chybí les. Když chceme s partnerkou na výlet, jedeme do Krušných hor a tam jezdíme na kolech.“ Pan Korytář vyorává zapomenuté brambory a připravuje záhon na česnek. „Zahraniční česnek ze supermarketů nemá žádnou chuť, proto si ho vypěstujeme. Baví mne to. Rady, jak co pěstovat, čerpám na internetu. Je to prima si něco vypěstovat sám. Jeden čas se razil trend trávníky. Lidi ale brzy přišli na to, že se samy neposekají.“

Pavel Turek šel právě z práce. Dělá na elektrárně Počerady. „Výškov je typická vesnice mezi poli. Nejsem náročný, je tu všechno potřebné. Jsem tu odjakživa, a jsem tu rád. Myslím, že se tady udělalo maximum. Nejvíce mě těší fotbalové hřiště a kabiny pro sportovce, jsem velký fotbalový fanda!“ prozrazuje.



FOTO KVĚTA TOŠNEROVÁ

Odpoledne ve večerce... Večerka na návsi má

otevřeno od 7 do 19 hodin. Je zásobena až překvapivě dobře, ceny srovnatelné se supermarketem. Prodává zde buď vietnamská dívka Nguyen Thi Hien, které místní říkají Petra, nebo její bratr, kterému říkají Tomáš. Slečna Nguyen dojíždí do Výškova z Loun a střídá se za pultem s bratrem. „Jsem tu spokojená. Jen ne dost lidí chodí nakoupit, komentuje lánou češtinou koupěschopnost obyvatel. Nejvíce prý prodává piva. Po sítě si sem jde nakoupit paní Jana Lepičová. Velmi přátelsky, až familiárně si s příjmenou prodavačkou povykládá. Paní Lepičová bydlela v Blažimi, nyní žije čtvrt století ve Výškově. Pracuje v Bitozevsi ve firmě Faunus Vidovle. „Sbíráme žampiony. Pěstujeme hnědé plodnice, jdou na vývoz. Žádané jsou hlavně malé, ale i velké hlavy – ty jsou s oficiálním označením steakový krémový žampion portobello. Houby rostou rychle, práce je to dobrá.“

Mezi dívkami a ženami

Anna Macháčová se vypravila na procházku s malým Pepíčkem. Děťátko je zachumlané v zářivě bělostných saténových peřínkách. „Dost toho tu je, i dvě hřiště. Uvítala bych mateřskou školu. Vždyť je tu mamínek docela dost. Jinak jsem tu spokojená,“ uzavírá mladá žena, která pochází z Duchcova.

Olga Demeterová bydlí ve Výškově přes dvacet roků. „Vesnice je krásná, ale lidi zloběj. Nadávají tu cikánům. Je nás tu asi pět rodin. Naše děti jsou jako všechny ostatní, ale mají problémy, vyhrožují jim a mlátí je,“ je přesvědčená 58letá důchodkyně.

„Vyčítají nám, že nechceme dělat, ale on nám tu práci málo-

kdo dá. Nemají nás rádi, že jsme Romové. Ale my jsme přece taky z masa a kostí... To mně je jedno, jestli je někdo fialový nebo zelený, zajímá mne, jaký je člověk, jak se chová k ostatním,“ přidává se 35letá Jiřina Bekeová.

Další žena si stěžuje, že je tu málo pracovních příležitostí a špatné spojení. Libuje si ale, že

je zajištěn rozvoz obědů, a schází jí tu koupaliště.

Markétka Danielová s kamarádkami venčí psa Rexe. Ještě není rozhodnutá, čím chce být. Prý půjde na cukrářku, ale mohla by dělat i modelku. Až psa vyvenčí, půjde s ostatní mládeží hrát karetní hru Kent.

Do Postoloprte se vypravila penzistka Jarmila Táborková (na snímku vlevo). Ve Výškově bydlí přes dvacet roků. Pracovala v zemědělství, má nemocné oči. „Výškov se mi moc líbí, je to příjemná vesnice. Škoda, že nám vzali ten šikovný autobus, co jezdil v 8 na Most a v 13 hodin zpátky. To jsme všechno tak krásně stihli.“

Maruška Novotná a Jaruška Nováková jsou kamarádky a spolužačky. Obě chodí do třetí třídy v Postoloprtech. Jedna chce být žokejkou, druhá zpěvačkou. Právě šly do pečovatelského domu za babičkou. „Dneska jsme se učili zdravý životní styl a měli jsme vaření. Sýrová pomazánka se nám moc povedla. Všichni nám ji snědli,“ chlubí se Maruška. „Líbilo by se nám, kdyby bylo po vsi ještě víc koní. Tři tady jsou, ale to je málo,“ miní dívky.



FOTO KVĚTA TOŠNEROVÁ



FOTO KVĚTA TOŠNEROVÁ

Všechno máme, jen ne les... „Dobře si nežijem,

ale špatně také ne. Obec je hezká,“ říká kuchařka Marie Čížková, která zde žije 23 let. Pochází z Hořetic, je vyučená kuchařka. Vařila v zateckém hotelu Stalingrad, později Družba. „Vařím moc ráda, když je z čeho. Specialit umím spoustu, ale děti mají ze všeho nejraději řízek a brambor nebo pečené kuře. Mám šest dětí, desetkrát jsem bába, pětkrát prabába,“ bilancuje žena. Právě nakrmila slepice. „Už moc nenosej, už byl mrazejk, a začínají pelichat.“ „Ale jo, jde to,“ zvažuje uznale její manžel Zdeněk Čížek, původem z Nehasic. „Obec má na tom velkou zásluhu. Dělal se zájezdy pro důchodce, pro děti. Je to tu fajn.“

O kousek dál venčí Jindřiška Chalupná své dva border teriéry Axih a Suzi. „Jde o lovecké plemeno, jsou uznáni do chovu. Mají mirumilovnou klidnou povahu, neštěkají. Přitáhla nás sem práce s bytem. Pracuji jako expedientka na váze. Je to tu dobré, ale nezvykla jsem si. Pokaždé se těším domů. Pocházím od Benešova, kde jsou lesy.“